

Sygn. Akt XVII AmE 225/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Jolanta Stasińska**

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Banaszek

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Jawnej z siedzibą w S.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki Jawnej z siedzibą w S. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 6 listopada 2018 roku, Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Spółki Jawnej z siedzibą w S. kwotę 820,00 zł (osiemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 225/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 6 listopada 2018 r., numer (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 i 49, art. 56 ust. 2h pkt 9 w związku z art. 56 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755, 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629 i 1637), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zmianami), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy: (...) Spółka Jawna z siedzibą w S., posiadającemu numer w rejestrze przedsiębiorców (KRS): (...) oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), w związku z ujawnieniem naruszenia warunku 2.3.1. pkt 1 koncesji na obrót paliwami ciekłymi, udzielonej mu decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 października 2011r., Nr (...) z późniejszymi zmianami, oraz naruszenia obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 2c ustawy – Prawo energetyczne (dalej „Pe”), orzekł:

1. że (...) Spółka Jawna z siedzibą w S. nie przestrzegał obowiązków wynikających z warunku 2.3.1. pkt 1 koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzją Nr (...) ze zm. z dnia 19 października 2011r. oraz obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 2c Pe w ten sposób, że:

do dnia 14 marca 2018 r. nie zawiadomił pisemnie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (zwanego dalej Prezesem URE) o zaistniałej zmianie oznaczenia podmiotu wynikającej ze zmian w składzie osobowym wspólników spółki,

wbrew obowiązującemu zapisowi warunku 2.3.1. pkt 1 ww. koncesji, gdzie termin dokonania tego zawiadomienia określony został na 7 dni od dnia zaistnienia tej zmiany,

2. za działanie opisane w punkcie 1 wymierzam Przedsiębiorcy: (...) Spółka Jawna z siedzibą w S., karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył powód (...) Spółka Jawna z siedzibą w S. zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

A. Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez błędną i niepełną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, tj. w szczególności pisma skarżącej z dnia 12 października 2018 r., w ramach którego wskazano, że przedsiębiorca zgłosił organowi zmiany w kontekście oznaczenia skarżącej bezpośrednio po powzięciu wiedzy o rejestracji zmian w Rejestrze Przedsiębiorców KRS, z czego wynika, że przedsiębiorca pozostawał w usprawiedliwionym, błędnym przekonaniu, że wpis w rejestrze przedsiębiorców w kontekście zmiany składu osobowego i zmiany nazwy spółki jawnej ma charakter wpisu konstytutywnego, co w efekcie doprowadziło organ do błędnych ustaleń faktycznych w kontekście przyczyn uchybienia przez skarżącą terminowi, o którym mowa w pkt 2.3.1. decyzji z dnia 1 września 2017 r., tj. usprawiedliwionego błędnego przekonania przedsiębiorcy co do terminu, w jakim należy spełnić ww. obowiązek, co w efekcie spowodowało do błędnego przyjęcia, że stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny, gdy tymczasem stopień tej szkodliwości należy uznać za znikomy, co w efekcie doprowadziło organ do błędnej odmowy zastosowania w niniejszej sprawie art. 56 ust. 6b p.e.

B. Błąd w ustaleniach faktycznych, tj. pominięcie, że przyczyna niezgłoszenia przez skarżącą w terminie organowi zmian wpływających na oznaczenie skarżącej w treści koncesji było błędne, usprawiedliwione przekonanie skarżącej, że co w efekcie doprowadziło organ do błędnych ustaleń faktycznych w kontekście przyczyn uchybienia przez skarżącą terminowi, o którym mowa w pkt 2.3.1. decyzji z dnia 1 września 2017r., tj. usprawiedliwionego przekonania przedsiębiorcy co do terminu, w jakim należy spełnić ww. obowiązek, co w efekcie spowodowało do błędnego przyjęcia, że stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny, gdy tymczasem stopień tej szkodliwości należy uznać za znikomy, co w efekcie doprowadziło organ do błędnej odmowy zastosowania w niniejszej sprawie art. 56 ust. 6b p.e.

C. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 6a p.e. w zw. z art. 115 § 2 k.k. poprzez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że w realiach niniejszej sprawy po stronie skarżącej w odniesieniu do przypisanego jej czynu występuje wysoki stopień szkodliwości społecznej, gdy tymczasem stopień tej szkodliwości należy uznać za znikomy, co w efekcie doprowadziło organ do błędnej odmowy zastosowania w niniejszej sprawie art. 56 ust. 6b p.e.

D. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 6a poprzez błędną wykładnię, tj. przyjęcie, że przesłanka „zrealizowania obowiązku” nie może być spełniona w sytuacji przeoczenia przez przedsiębiorcę terminu określonego jako „materialny”, gdy tymczasem prawidłowa wykładnia ww. przepisu powinna doprowadzić organ do wniosku, że także w ww. przypadku możliwe jest „zrealizowanie obowiązku” przez skarżącą, co w efekcie doprowadziło organ do bezpodstawnej odmowy zastosowania ww. przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary skarżącej.

E. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 6a p.e. poprzez niewłaściwe zastosowanie, wyrażające się w odmowie zbadania, czy w realiach niniejszej sprawy skarżąca zaprzestała naruszenia prawa” w rozumieniu ww. przepisu zgłaszając w sierpniu 2018 roku organowi zmianę co do sposobu oznaczenia skarżącej i jej składu osobowego w ramach wydanej koncesji, gdy tymczasem prawidłowe zastosowanie ww. przepisu w ww. zakresie doprowadziłoby organ do konkluzji, że w istocie do tak rozumianego „zaprzestania naruszania prawa” w niniejszej sprawie doszło jeszcze przed wydaniem decyzji z dnia 6 listopada 2018 r., (tj., w drodze wniosku z dnia 13 sierpnia 2018 r.), co w efekcie doprowadziło organ do bezzasadnej odmowy zastosowania ww. przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary skarżącej.

F. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 6a p.e. poprzez niezastosowanie ww. przepisu i odmowę odstąpienia od wymierzenia kary skarżącej.

Wobec powyższego wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji w pkt 2 w następujący sposób:

a) stwierdzenie, że w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki ekskulpacyjne po stronie skarżącej przewidziane w art. 56 ust. 6a p.e. w postaci znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu skarżącej oraz zaprzestania naruszania prawa i zrealizowania obowiązku przewidzianego w art. 56 ust. 1 pkt 12 i 49 p.e. przez skarżącą,

b) odstąpienie od wymierzenia skarżącej kary pieniężnej z tytułu czynu opisanego w pkt 1 decyzji,

ewentualnie

uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,

2. zasądzenie od Prezesa URE na rzecz spółki kosztów postępowania, w wysokości 100,00 zł (opłata od odwołania).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,

2. zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Na rozprawie w dniu 24 lutego 2021 roku strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie. Pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie również kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Prezesa URE z dnia 19 października 2011r. Nr (...) ze zm., została udzielona Przedsiębiorcy: (...) Spółka Jawna z siedzibą w S. (zwanemu dalej „Przedsiębiorcą” lub „Koncesjonariuszem”) koncesja na obrót paliwami ciekłymi na okres od dnia 21 października 2011 r. do dnia 21 października 2021 r. /k. 52-54/

W zmianie tej decyzji z dnia 1 września 2017 r. sygnatura: (...) warunek 2.3.1 pkt 1 dotyczący sprawozdawczości i udzielania informacji określono następująco:

„2.3.1 Koncesjonariusz obowiązany jest zawiadomić pisemnie Prezesa URE w przypadku zmiany:

1) oznaczenia podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz ich adresu,

2) numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub numeru równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji,

3) numeru identyfikacji podatkowej NIP,

- najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian, przedkładając jednocześnie, w przypadku kiedy zmiana ta spowoduje potrzebę zmiany zapisów niniejszej koncesji, wniosek o jej zmianę”.

Decyzja z dnia 1 września 2017 r. zawiera również warunki wykonywania działalności objętej koncesją, m.in. warunek:

„2.1.3 Koncesjonariusz jest obowiązany do przestrzegania obowiązujących przepisów,

w tym przepisów o ochronie środowiska i bezpieczeństwie ekologicznym, a także wydanych na ich podstawie przepisów wykonawczych”. /k. 59-62/

Wspólnicy koncesjonariusza na podstawie uchwał z dnia 7 marca 2018 r. postanowili, iż z dniem podpisania niniejszych uchwał (czyli 7 marca 2018 r.) ze spółki jawnej wystąpił Pan J. M., a w jego miejsce przystąpiła (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, uchwalono także zmianę umowy spółki jawnej. Koncesjonariusz wystąpił o wpis zmiany danych w KRS dotyczący zmiany oznaczenia podmiotu oraz zmiany wspólników spółki jawnej i oczekiwał na zmianę tych danych, aby dokonać stosownego zawiadomienia o zmianie danych Prezesa URE. /k. 13-41 akt adm., zeznania J. K. w charakterze strony powodowej – k. 81/

Przedsiębiorca pismem z dnia 10 sierpnia 2018 r. (które wpłynęło do Urzędu w dniu 14 sierpnia 2018 r.), wystąpił z wnioskiem o zmianę posiadanej koncesji na obrót paliwami ciekłymi, związaną ze zmianą oznaczenia podmiotu, co wynikało ze zmian w składzie osobowym wspólników spółki, tj.:

z:

(...) Spółka Jawna D. K., J. K., J. M.,

na:

(...) Spółka Jawna. /k. 3-41 akt adm./

Pismem z dnia 3 października 2018 r. zawiadomiono Koncesjonariusza o wszczęciu postępowania administracyjnego na podstawie art. 61 § 4 k.p.a. w związku z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755, 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629 i 1637), w przedmiocie nałożenia przez Prezesa URE kary pieniężnej na (...) Spółka Jawna z siedzibą w S. z powodu naruszenia obowiązków wynikających z posiadanej przez koncesjonariusza koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 19 października 2011 r. nr (...) ze zm., oraz ustawy prawo energetyczne, a mianowicie: wystąpienie z wnioskiem o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w zakresie danych dotyczących oznaczenia podmiotu (spółki jawnej), z uchybieniem 7 dniowego terminu na złożenie takiego wniosku.

W piśmie tym poinformowano także Przedsiębiorcę, że działając na podstawie art. 77 § 4 K.p.a., znanymi Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki z urzędu są okoliczności zawarte w dokumentacji postępowania w sprawie zmiany koncesji toczącego się z wniosku Koncesjonariusza sygnatura (...), która zostaje włączona do akt niniejszej sprawy, tj.:

- wniosek o zmianę koncesji z dnia 10 sierpnia 2018 r., nadany w polskim Urzędzie Pocztowym w dniu 13 sierpnia 2018 r.,

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców

z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 10 sierpnia 2018r.,

- wnioski: KRS-Z1, KRS-ZB, KRS-ZK, KRS-ZM złożone w Sądzie KRS w dniu

30 marca 2018r.,

- protokoły z posiedzeń wspólników spółki: (...) Spółka Jawna D. K., J. K., J. M. z dni 6 i 7 marca 2018 r.,

- tekst jednolity umowy spółki jawnej (...) spółka jawna. Stan na dzień 7 marca 2018 r.

Pismem tym Przedsiębiorca został również wezwany do złożenia wyjaśnień i przedłożenia następujących dokumentów:

1. postanowienia sądu rejestrowego w sprawie zmiany oznaczenia podmiotu wynikającej ze zmian w gronie wspólników Spółki,
2. wskazania w jakiej dacie Koncesjonariuszowi zostało doręczone postanowienie sądu rejestrowego w sprawie ww. zmiany,
3. wskazania, jaka jest sytuacja finansowa Koncesjonariusza,
4. wskazania wielkości przychodów z działalności koncesjonowanej, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi, osiągniętych w roku 2017,
5. wskazania wielkości przychodów, kosztów i dochodów z działalności gospodarczej ogółem Koncesjonariusza oraz kosztów i dochodów z działalności koncesjonowanej, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi, osiągniętych w 2017 roku,
6. przedstawienia kopii sprawozdań finansowych za 2017 rok,
7. ewentualnego wyjaśnienia przyczyn zaistniałej nieprawidłowości. /k. 1, 2 akt adm./

W piśmie nadanym w placówce pocztowej w dniu 12 października 2018 r., które wpłynęło do Urzędu 15 października 2018 r., Koncesjonariusz:

1. wskazał, że wielkość przychodów spółki z działalności koncesjonowanej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi w 2017 r. wyniosła (...) zł,
2. wskazał, że przychody, koszty i dochody z działalności gospodarczej spółki ogółem w 2017 r. kształtowały się następująco: przychody:(...)zł; koszty: (...) zł; dochody: (...)zł,
3. przedstawił opis sytuacji finansowej spółki,
4. przedłożył następujące dokumenty: postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie, XIII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 27.07.2018r. wraz z trackingiem przesyłki pocztowej; wydruk Informacji z KRS odpowiadającej odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców z dnia 08.10.2018 r.; uchwałę wspólników nr 1/2018 z dnia 30.06.2018 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Spółki za 2017 r.; bilans spółki za 2017 r.; rachunek zysków i strat spółki za 2017 r. i informację dodatkową spółki za 2017 r. /k. 42-85 akt adm./

Pismem z dnia 18 października 2018 r. (doręczonym w dniu 22 października 2018 r.) organ zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego, informując jednocześnie o przysługującym mu prawie do zapoznania się z zebranych materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 5 dni od dnia otrzymania pisma. Koncesjonariusz w wyznaczonym terminie nie skorzystał z tego uprawnienia. /k. 89, 90 akt adm./

W dniu 6 listopada 2018 roku Prezes URE wydał decyzję nr (...) /k. 94-98 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom J. K. w charakterze strony powodowej z uwagi na ich spójność oraz zbieżność z treścią dokumentów, w tym znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 107 § 1 pkt 1-6 k.p.a. decyzja zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej;
- 2) datę wydania;
- 3) oznaczenie strony lub stron;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne.

Redakcja powyższego przepisu nie budzi wątpliwości, że przepis art. 107 k.p.a. określa elementy treści decyzji. W konsekwencji należy też uznać, że decyzja, która nie zawiera wszystkich składników określonych w art. 107 § 1 k.p.a. lub w przepisach szczególnych, jest decyzją wadliwą. Pośród wymogów zawartych w treści art. 107 § 1 k.p.a. jest rozstrzygnięcie, które stanowi kluczowy element decyzji. W orzecznictwie wskazuje się na niedopuszczalność zawarcia części rozstrzygnięcia decyzji w jej uzasadnieniu (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 listopada 2019, II SA/Go 618/19, LEX nr 2749289). W doktrynie wskazuje się również: „(...) że rozstrzygnięcie, zwane także osnową lub sentencją decyzji administracyjnej, jest jej kwintesencją, wyraża bowiem rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego przypadku, w kontekście określonych okoliczności faktycznych i materiału dowodowego.” (R. Hauser, M. Wierzbowski (red), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz., komentarz do art. 107 k.p.a., Wydanie 6, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2020).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niejszej sprawy wskazać należy, że zawiadomieniem z dnia 3 października 2018 roku Prezes URE wszczął postępowanie administracyjne na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne w przedmiocie nałożenia przez Prezesa URE kary pieniężnej na powoda jako koncesjonariusza z powodu naruszenia obowiązków wynikających z posiadanej przez koncesjonariusza koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 19 października 2011 r. nr (...) ze zm., oraz ustawy prawo energetyczne, a mianowicie: wystąpienie z wnioskiem o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w zakresie danych dotyczących oznaczenia podmiotu (spółki jawnej), z uchybieniem 7 dniowego terminie na złożenie takiego wniosku. W treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji Prezes URE wskazał natomiast, że: „Z analizy przedłożonych dokumentów wynika, że Koncesjonariusz (...) Spółka Jawna z siedzibą w S. nie dopełnił obowiązków wynikających z warunku 2.3.1. pkt 1 posiadanej koncesji na obrót paliwami ciekłymi oraz z art. 37 ust. 2c Pe, tj. nie zawiadomił pisemnie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 7 dni od dnia zaistnienia zmiany oznaczenia podmiotu, wynikającej ze zmian w składzie osobowym wspólników spółki oraz nie przedłożył w tym terminie wniosku o zmianę tej koncesji.”

Dalej wskazać należy, że w osnowie zaskarżonej decyzji, w zakresie podstawy prawnej jej wydania, Prezes URE wskazał, że decyzja została wydana na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 i 49 jak i art. 56 ust. 2h pkt 9 w związku z art. 56 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Z tego wynika, że Prezes URE, pomimo, iż wszczął i przeprowadził postępowanie administracyjne w oparciu o zarzut naruszenia warunku koncesji, co stanowi delikt administracyjny, o którym mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – prawo energetyczne, dokonał wydania zaskarżonej decyzji zarówno na podstawie 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – prawo energetyczne, jak również art. 56 ust. 1 pkt 49 tej ustawy dotyczący deliktu administracyjnego w postaci naruszenia obowiązku, o którym mowa art. 37 ust. 2c lub 2 d Pe. Należy tu podkreślić, że zgodnie z treścią 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, czyli w tym deliktu, o którym mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 12, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego

w poprzednim roku podatkowym. Natomiast delikt administracyjny, o którym mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 49, zgodnie z treścią art. 56 ust. 2h pkt 9 ustawy – Prawo energetyczne zagrożony jest karą pieniężną, w przedziale od 10 000 zł do 50 000 zł. Niewątpliwie, jak wynika z osnowy i punktu 1 sentencji decyzji, Prezes URE obejmował zakresem przedmiotowej decyzji oba delikty administracyjny, jednak każdy z nich podlegał karze pieniężnej, w zróżnicowanej wysokości. Tymczasem, z punktu 2 sentencji przedmiotowej decyzji nie wynika w żaden sposób, którego konkretnie deliktu administracyjnego dotyczy nałożona na powoda kara pieniężna tj. w wysokości 10.000,00 zł. W konsekwencji, pomimo, iż uzasadnienie decyzji dotyczy niewątpliwie naruszenia objętego dyspozycją dwóch różnych norm, przewidujących zagrożenie karami pieniężnymi w zróżnicowanej wysokości, z sentencji decyzji nie wynika, za który konkretnie delikt administracyjny została nałożona na powoda kara pieniężna w wysokości 10.000,00 zł. W związku z tym przyjąć należało, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a., a zatem jest wadliwa. Ponadto, z uwagi na obligatoryjny charakter elementu decyzji w postaci rozstrzygnięcia przyjąć należało, iż wada jest istotna, która w konsekwencji musiała skutkować uchynieniem zaskarżonej decyzji. Wskazać tu bowiem należy, że zredagowanie sentencji zaskarżonej decyzji w sposób wskazany w punkcie 1 i 2 decyzji, uniemożliwiło w istocie dokonanie oceny zasadności przedmiotowego odwołania, zwłaszcza w kontekście zasadności nałożenia na powoda określonej kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: opłata od odwołania w wysokości 100,00 zł oraz koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska